

[Finansministeren.]

meget hurtigt, det ærede medlem er blevet klar over det. Jeg vil anbefale det ærede medlem at se lidt nærmere på tallene, så tror jeg, det ærede medlem vil finde ud af, at det reelt ikke drejer sig om tal af den størrelsesorden, og at der ved udgiftsstigningen også er taget allerede skete stigninger i betragtning.

For nu ikke at skuffe såvel det ærede medlem hr. Damsgaard som det ærede medlem hr. Thestrup alt for meget vil jeg gøre opmærksom på, at jeg ikke har givet tilsagn om besparelser på 200 mill. kr. Jeg har tværtimod erklæret, at jeg ikke tror på muligheden deraf, men jeg har givet tilsagn om, at vi vil fortsætte arbejdet med at finde sparemuligheder. Nu forstår jeg, at man allerede er ved at blive bange for sit eget forslag. Efter dets ordlyd overlades det finansministeren og regeringen at finde disse muligheder og fordele det besparede beløb, sådan som vi har lyst til. Sådan skal det altså alligevel ikke forstås, men man vil gerne udtale sig derom i finansudvalget. Forslaget kunne måske nok have været formuleret lidt anderledes, men jeg skal tage ad notam, hvad der sidst er sagt her.

Ministeren for kulturelle anliggender (Bomholt): Det ærede medlem hr. Damsgaard spurgte mig om ansvaret. Jeg har trang til at betone, at vi her i det høje ting i fællesskab har et meget stort ansvar over for kunstmuseet og dets fremtid. Samfundet har igennem generationer stået over for opgavens løsning. Vil man, når løsningen nu er så nær inden for rækkevidde, af formelle grunde lade den falde, vil denne sag ligge som en permanent forhindring, når man i fremtiden skal tage bevillinger til kunstmuseets udvidelse op til realitetsbehandling. Vi har et ansvar for sagen, og det må veje tungere end forbitrelsen over et forkludret forløb af sagens forberedende faser. Jeg har forklaret det ærede medlem det, uden at det rigtig er gået op for ham, hvorledes arkitekter og teknikere blev grebet af opgavens muligheder og gav sig i lag med den videregående løsning. Jeg ved ikke, om det er det ærede medlems agt at drive fortsat klapjagt på embedsmændene. Det naturlige er vel at fastholde

det parlamentariske ansvar, og her er det tydeligt nok, at det er den fhv. undervisningsminister Jørgen Jørgensen og mig, der har ansvaret, og derfor har den nuværende undervisningsminister Helveg Petersen og jeg også afgivet omtrent enslydende beklagelser over for de embedsmænd, der her kunne komme i betragtning.

Vi kan her i tinget enes om bevillinger til formålsbetonet undervisning og forskning, f. eks. en halv milliard til Lundtoftebyggeriet og mere end en tredjedel milliard til rigshospitalet, for blot at nævne et par eksempler, men når det drejer sig om bevillinger til bevarelse af fælles nationale værdier eller fri skabende virksomhed . . .

Formanden: Jeg henstiller, at der er ro i salen under forhandlingen.

Ministeren for kulturelle anliggender (Bomholt): . . . når det drejer sig om bevillinger til bevarelse af fælles nationale værdier eller fri skabende virksomhed på almenkulturelle områder, mødes disse bevillinger, selv om de er meget beskedne, ofte, fortrinsvis i pressen, med kritik, med mistænkeliggørelse eller med direkte modstand. Stort set har der været enighed om de bevillinger og de love, der er gennemført under ministeriet for kulturelle anliggender, men på dette felt her er altså uviljen slået igennem, en uvilje, der svarer til uviljen i visse blade, og det synes jeg det ærede medlem hr. Damsgaard skulle have holdt sig for god til, når han dog gennem finansudvalget er underrettet så solidt og indgående, som tilfældet er. Det ærede medlem ønsker åbenbart — det er da i hvert fald mit indtryk — at sætte besparelserne ind i første linje over for de kulturelle bevillinger. Det ærede medlem har jo i pressen tilsluttet sig hr. Jensen-Brobys opfattelse af visse kulturværdier som gammelt ragelse. Det ærede medlem ønskede ikke i finansudvalget at se tegningerne, han ønskede ikke at gå dybere ind i selve denne sags sammenhæng, men det synes jeg det ærede medlem burde have gjort.

(Kort bemærkning).

Damsgaard: Jeg vil til den højtærede kulturminister sige, at jeg har intetsteds